
MALÝ JEŠTĚD - 750 m n.m.

Tuto historii začal bývalý voják a financwach Wenzel Jäckel. Když byl penzionován, najal si nejdříve hostinec v Chrastavě.

Zakrátko nato (v 1. roce tohoto století) však využil možnosti odkoupit pozemek uprostřed lesů na Malém Ještědu. Místo dobře znal, protože zde působil v době vojenské služby. V dřívějších dobách zde totiž vedla pašerácká stezka.

U příležitosti Německo-české výstavy v Liberci v roce 1906 otevírá na úpatí Malého Ještědu turistickou boudu s názvem "**Jäckelbaude**". Ta se stala na dlouhý čas symbolem oblíbenosti turistiky Ještědského hřebenu. Během 2 let přibyla turistická ubytovna, hostinský pokoj i kuchyně.

Co vyhovělo v roce 1908, v roce 1914 už nedostačovalo. A protože pan Jäckel byl mužem činu, pouští se do 3. etapy výstavby. Výsledkem bylo 8 hostinských místností s 20 lůžky, podle pamětníků na tehdejší dobu velmi velkoryse zařízených.

Nebývalý rozkvět přerušila 1. světová válka. V ní padnul na ruské frontě nejstarší syn W. Jäckela, který měl kráčet ve šlépějích svého otce. Život se na Malém Ještědu však nezastavil. Několik let po válce přechází správa rodinného majetku na druhého syna.

Věhlas horské chaty již nebyl zdaleka lokálního významu. Hosté přijížděli z Čech, Německa i Rakouska. Zejména v období Vánoc a Nového roku bývala místa k ubytování v této romantické horské chatě beznadějně obsazena.

Útulné prostředí bylo hojně využíváno ke konání večírků i rodinných sešlostí. O víkendech se na boudě tančilo za doprovodu živé hudby, někdy postačil i gramofon. Návštěvníci přicházeli nejen z blízkých Křížan, Noviny či Kryštofova Údolí, ale i ze vzdálené Jítravy a Zdislavy. Pokud, podle slov pamětníků, v létě nepřespali na louce za chatou, nebylo jim zatěžko vracet se nocí přes lesy ke svým domovům. V zimním období měli obyvatelé Kryštofova Údolí návrat k domovu podstatně příjemnější. Sjížděli totiž na saních z táhlého kopce přes Novinu až k prvním domům Kryštofova Údolí.

Hostinská kuchyně byla vyhlášena v širokém okolí. Překážkou nebyla ani velmi ztížená doprava potravin k horské boudě. Potraviny a nápoje se dopravovaly z Noviny po staré cestě ke kamenolomu. Pivo se naváželo koňskými povozy. Na podzim se zaváželo pivo na celou zimní sezónu a dopíjelo se někdy i o velikonočních.

Jídlo se dopravovalo na zádech v batohu z Noviny nebo z Křížan. Chléb či pověstné pečivo ke kávě se však pekly přímo na chatě.

Aby se hosté dobře cítili, k tomu přispívalo nejen přátelské chování majitelů ke každému hostovi, vyhlášená kuchyně, ale třeba i elektrický klavír, symbol to moderní doby.

Do idylických časů však již podruhé přišla válka. Majitel rukuje ve svých 50 letech s Němci na frontu. Válka svými následky ukončila rozkvět turismu v českém pohraničí na desetiletí, po válce byla rodina Jäckelova odsunuta a tím se 1. etapa historie uzavírá.

Aby historie byla celá, zmíním se i o poválečné době. Několik let provozoval boudu český nájemník pan Bašík. To se zde ještě tančilo a ani turistický ruch zcela neustal. Později chata sloužila jako rekreační objekt pražské Optiky. Protože však během týdne zůstávala bouda neobydlená, podléhala zkáze a vandalům.

Posledním majitelem byla Lesní správa. Ta nechala boudu v 60. letech zbourat, a tak neslavně ukončila téměř šedesátiletou historii tohoto odlehlého místa pod Ještědem.

Až budete hledat inspiraci pro váš pěší výlet, zkuste si vyjít strmou pěšinou po červené značce ze sedla nad Kryštofovým Údolím směrem k Ještědu.

Čeká vás kamenolom s jezírkem, překrásný výhled na České středohoří a na úpatí Malého Ještědu tichá vzpomínka na dávno zašlou slávu pašeráků, neméně slavnou éru turistického putování po okolí Ještědu a legendárních turistických boudách s jejich svéráznými majiteli. Pod příkrovem listů jistě najdete zbytky rozlehlého stavení, nepřehlédnete ani torzo el. klavíru, o kterém byla řeč a když budete mít více štěstí, z hlíny na vás vykoukne střep z hrnečku a na něm nápis "Jäckelbaude"...

Podle vzpomínek pamětníků sepsal Lambert Medřický.

Hlavním studijním materiálem se stal článek Rudolfa Scholze Der "Kammweg" - publikovaný v roce 1988 v časopise Heimat-Post.